

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

362.175:355

Szerző:

Cím: *Katonák karácsonyfája.*

Hely

Idő

'1915'

Személy

Forrás:

Pesti napló

Helyszám

Bp.

1915 XII. 18

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Katonák karácsonyfája

Ünnep és élet a budapesti Katona-Otthonban

Főherceg Sándor-utca 28-dik számú házában minden felesleges zajt és vásári hivalkodást kerülve, már második esztendeje fentáll és a közvitézek ezreitől áldottan működik a katonáink körében páratlan népszerűségű budapesti Katona-Otthon. Egy protestáns világszövetkezésnek, a keresztény ifjusági világszövetség magyar csoportjának alapítása ez az első magyar Katona-Otthon, mely azonban természetesen *felekezetre és nemzetségre tekintet nélkül* melegedő, tisztes szórakozó helye a Budapestre mindenfelől összesodródott katonaságnak.

E világszövetség magyarországi titkárának, Megyericsy Béla és a Katona-Otthon titkárának, Barát József tiszteleteséknek hozzáértő irányításával Gombos Ferenc, dr. Papp Gyula, Molnár László, Szűts Miklós, Zakariás Margit és a buzgó Kovács Zsófia töltik be az Otthonban a házigazda szerepét, fogadják és ültetik le a katonákat a hölgybizottság jóvoltából, kedves figyelmességéből mindig virágos asztalok mellé. Ennek a lelkes, nemes hölgybizottságnak különben is maradandó nagy érdeme, hogy az első magyar Katona-Otthon a megmozgatott, szerető érdeklődésre ébresztett nemzeti támogatással ennyire felvirult, megerősödött, valószínűleg kedves, igazi otthonává fejlődött a Budapestben azideig, azelőtt figyelembe sem igen vett névtelen katonáknak. Ez a lelkes, nemes hölgybizottság ma már közel száz főből áll (s napról napra növekedik kedves seregökl), nemcsak pénz- és természetbeli adományokkal támogatják az Ot-

thon, hanem délutánonként a katonák kiszolgálása körül személyesen is fáradoznak és kint a társadalomból gyűjtésekkel is toborozgatják az Otthon támogatóit. Megérdemlik e derék, hazafias hölgyek, hogy névszerint megörökítsük őket, midőn a kezdet nehézségeit már leküzdötték az Otthon megerősöztetésével.

Balogh Jenőné, Benedek Sándorné, Földváry Elemérné, báró Hazai Samuné, dr. Kósa Zsigmondné, Mendlik Oszkárné (Hollandiából), dr. Samassa Adolfné, Szilassy Aladárné, Vajda Imréné védőasszonya mellett, Angyán Béláné, Botos Gyuláné Sándor Klára, Boddola Béláné, dr. Barcs Géjáné, Bartin Imréné, Béressy-né-Piltz Lenke, özv. Csörner Ferencné, Eichner Teréz, Fabisch Józsefné, Földváry Emma, Földváry Gáborné, Fazekas Irma, Fekete Juci, Fischer Richardné, Fiedler Ilon, Fráter Ilona, Györgybiró Endréné, Gombos Jolán, Gad Jenőné, Gróh Istvánné, Gombos Gyuláné, Hirsch Istvánné, Haranghy Sándorné, Horváth Gizella, Haranghy Klárka, dr. Hülli Dezsőné, Hartmann Ernőné, Illász Ibolyka, özv. Jámbor Géjáné, Kisfaludi Liptthy Sarolta, Király Mária, lovag Kassanich Jánosné, Kovács Sándorné, Klaser Kálmánné, Kramer Sámuelné, Kolek-nik Mária Kiss Ilona, Lieszkovszky Irma, Lentz Ödöné, Lossonczy Tamásné, Lörenthey Imréné, Molnár Imréné, Molnár Baby, özv. Mezey Lászlóné, özv. Mendlik Ferencné, Mara Lászlóné, Moracher Hugóné, dr. Merely Béláné, Molnár Viktorné, özv. dr. Molnár Józsefné, dr. Mitschenbacher Béláné, Miklós Józsefné, Nagy Sándorné, Nedeczky Dóra, Naggiványi-Fekete Miklósné, Nemeckay Irma, Ocskay Lászlóné, Oláh Gusztávné, Okolicsányi Gyuláné, Petri Elekné, Palotássy Világhy Elza, Plepsch Ferencné, Poznán Jolánta, Párdy Cornélia, Pethes Imréné, Párdy Károlyné, Pásztélyi Istvánné, Kisfaludi Liptthy Marietta, dr. Ruffy Pálné, özv. Rácz Károlyné, dr. Szóts Farkasné, Sik Aranka, Szegedy Árpádné, Streling Ilona, Schmidt Stefánia, Szerelmehegyi Tivadarné, Schill Eugénia, Szekfü Ilona, Tantossy Sándorné, dr. Tóth Kálmánné, Titler Rózsi, Tomasek Emma, báró Uckermann Valda, Witzsenyi Jánosné, Kállay Rózsa azok a lelkes, nemes hölgyek, akik eddig a budapesti Katona Otthon fenntartása körül elismerésreméltó érdemeket szereztek.

Ezek közül a hölgyek közül alakult szűkebb-körű bizottság fáradozik és készíti elő a Katona-Otthon karácsonyfáját, illetve karácsonyi ünnepét. A Katona-Otthon dísztermében december 22-én délután három órától esti *takarodóig* az óriási karácsonyfa körül, családias ozsonnázással, kis ajándéktárgyak szétosztásával (mézeskalács, füstöl-nivalókl) teszik emlékeztetéssé e napot sokszáz, a pesti idegenbe elvetődött katonákra... A fehér rózsákkal, fehér gyertyákkal ékesített örökzöld fánál a tépdelt, fáradt katonákat a szeretet, megbecsülés szent érzéseinek melegsárgyú galambjai reszesik majd körül; hogy pedig minél feszélytelebbr legyen ez a kedves ünnep, egyetlen megnyitó beszéddel vezeti be Megyericsy tiszteletes.

— Hosszu kolbász, rövid prédikáció! — mondotta az egyik lelkes védnök, a bájos Kósa Zsigmondné urasszony s ezt a régi kálvinista magyar karácsonyi szokást bizonyosan *felekezeti, nemzeti-ségi különbség nélkül* meg is értik, méltányolni is fogják a katonák vendége...

Az első magyar Katona-Otthon karácsonyi ünnepségi híradásával kapcsolatban, — midőn is itt a legmelegebben ajánljuk hazafias, megértő és áldozatkész budapesti közönségünk figyelmébe a Katona-Otthon óriási, örökzöld karácsonyfáját, — magának az otthonnak a belső életéről is feltárunk néhány jellemzőbb, érdekes adatot... A budapesti Katona-Otthon 1914 december 19-én nyílt meg, ezen a megnyitási napon egyetlen katona vendége volt; ezt az első katonát nem egészen egy év leforgása alatt *több mint 28 ezren követték*... Míg január havában 1860-an fordultak meg, ez évi no-

vemberben már 6125 volt a vendég katonák száma s míg kezdetben átlagosan 50—60 látogató esett egy napra, ma 280—300 a napi vendég, sőt most már december folyamán 300—350—400 között váltakozik a napi látogatók száma, ami a legkiáltóbb bizonyosság amellett, hogy ez az otthon nemcsak szükséges hely, de népszerű is katonáink között.

*

A minden vendégnek kijáró ingyen tea, füstölni való és sütemény vagy fehér cipó, gyakori hus, gyümölcs ozsonnákkal a meleg, tiszta helyen csak részlegesen alkotják vonzó erejét az otthonnak, a főbb, az igazi vonzóereje a *lélekre*, az *értelemre* kiható *szellemi élvezetekben* rejlik. Nemcsak a legtöbb budapesti ujság ingyen lappéldányokat ad az otthonnak, hanem a vidékről, sőt Ausztriából és Németországból is nagyon sok tiszteletpéldányu ujságlap jár; napi, heti és képes ujságok a legkülönfélébb nemzetiségek nyelvén tömeges példányszámokban járnak ide, úgy hogy a szülőföldtől elsodort katonák itt megtalálják az édes, mézes varázsszálat, mely vágyakodó lelküket az otthonhoz, a tűzhelyhez vissza- s hazarepitgeti . . .

Azután a virágbokrétás asztaloknál halkán, csendesen, szeretettel eldominóztatnak és sakkozgatnak a jó katonák . . . Alkalmilag bibliai magyarázatok kerülnek sorra (például „Hívő katonák!”); de a vetített képes ismeretterjesztő előadásoknak is (például: Egyiptom, — A babona, — Orosz-japán háború“ stb.) hálás, fogékony hallgatói ezek a csukaszürke ruhás, szerény, szelid vendégek. Olykor beköszönt egy énekes, vagy hegedűművész, s mintha csak templomban volnának, a

pattogós, majd borongós magyar nótázásokon úgy, de úgy elérzékenyülnek a derék fiúk, hogy könybe borul szemünk, ha csak nézzük is ezt a megviselt, komoly arcu közönséget . . .

Jóhire s neve az otthonnak nemcsak Magyarországon, hanem az ország határain messze túl is elterjedt már, hiszen az otthon eredeti címfeliratos, ingyen levélpapírosai elrepülnek mindenfelé, — ez évben, idáig 20.577 levelet irtak itt s küldöttek szét innét a jó katonák . . . Hitünket egy szebb nemzeti jövő felől abból is erősíthetjük, hogy bár itt nincs pálinkázás, nincs trágár beszéd, a tudvágszomjas, jót, szépet áhító katonáink körében mégis napról-napra nő, fokozódik az otthon népszerűsége. Nem felsőbb parancsra, de önszántukból járnak seregestől fel ide, hol csak józanságot, tisztaságot, őszinte szeretetet talál és hasznos oktatásokat hall az egyszerű katona vendég.